

råd giverforening til udvalget vedrørende lovforslagene. Skrivelsen er omdelt til udvalget under L 4 – bilag 18.

Svar:

Dansk Socialrådgiverforening rejser bl.a. spørgsmål om, hvorvidt en kommunalt ansat hjemmehjælper kan videregive oplysninger til en socialrådgiver ansat i en kommunal rådgivergruppe, og om der frit kan udveksles oplysninger mellem ansatte i skoleforvaltningen og social- og sundhedsforvaltningen.

I forslaget til forvaltningslov er der i § 28 fastsat nærmere regler om videregivelse af fortrolige oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder.

De opgaver, der udføres af socialrådgivere og hjemmehjælpere, hører efter bistandsloven under det sociale udvalg. Videregivelse af oplysninger fra en hjemmehjælper til en anden ansat i den sociale forvaltning, f.eks. en socialrådgiver, vil – da der således er tale om videregivelse af oplysninger inden for samme myndighed – ikke være omfattet af reglerne i forslagets § 28.

Derimod vil reglerne om tavshedspligt i den gældende straffelovs § 152 og reglerne i forslaget til ændring af straffeloven (tavshedspligt) finde anvendelse på videregivelse af fortrolige oplysninger inden for samme myndighed. Efter disse regler vil videregivelse af oplysninger til en anden ansat inden for samme myndighed kun være berettiget – og dermed ikke omfattet af tavshedspligten – hvis den, der modtager oplysningen, har en sagligt begrundet interesse i at få oplysningen, jfr. betænkning 998/1984 om tavshedspligt, side 142.

Efter bistandslovens § 28 har det sociale udvalg i øvrigt en forpligtelse til at udføre en vis opsøgende virksomhed, der formentlig i et vist omfang ville blive forhindret, hvis der skulle gælde en ubetinget tavshedspligt mellem de enkelte medarbejdere inden for den sociale forvaltning.

Videregivelse af en oplysning fra en hjemmehjælper til en socialrådgiver om f.eks., at klienten er stærkt bevægelsehæmmet, og at den pågældendes bolig derfor efter hjemmehjælperens opfattelse med økonomisk støtte fra kommunen burde indrettes mere hensigtsmæssigt, vil i almindelighed være sagligt begrundet og vil således ikke være uberettiget.

Videregivelse af oplysninger om en klients helbredsforhold vil derimod være uberettiget, hvis videregivelsen, herunder til en anden ansat inden for samme forvaltning, sker i privat sammenhæng uden sagligt grundlag.

I det nævnte eksempel må socialrådgiveren i øvrigt efter § 32 i forslaget til forvaltningslov ikke skaffe sig oplysninger, som er uden betydning for udførelsen af den pågældendes opgaver.

Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. 29 er socialudvalget en selvstændig myndighed i forhold til den øvrige kommunalforvaltning for så vidt angår bl.a. sager efter bistandsloven. Det medfører bl.a., at der består tavshedspligt mellem ansatte i den sociale forvaltning vedrørende fortrolige oplysninger i disse sager og ansatte i andre dele af den kommunale forvaltning. Der vil således som nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. 29 ikke kunne udveksles fortrolige oplysninger mellem socialforvaltningen og skoleforvaltningen, medmindre betingelserne i § 28 er opfyldt.

Socialrådgiverforeningen befrygter endvidere, at en stor del af de oplysninger, som socialforvaltningerne kommer i besiddelse af, ikke vil blive henført til »rent private forhold« og derfor ikke vil være omfattet af den strenge videregivelsesregel.

Som anført i justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 11 er udtrykket »rent private forhold« i lovteksten søgt præciseret således, at det omfatter oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold og misbrug af nydelsesmidler samt oplysninger af lignende personlig karakter. Det kan f.eks. være oplysninger om interne familiestridigheder eller ulykkestilfælde.

Efter justitsministeriets opfattelse må det netop være oplysninger af denne karakter, som sociale klienter med rette må kunne have tillid til ikke vil blive videregivet til andre, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder, således som det er foreslået i § 28, stk. 2. Også med hensyn til andre fortrolige oplysninger er der imidlertid foreslået en begrænsning i videregivelsesadgangen. Efter § 28, stk. 3, må andre fortrolige oplysninger end nævnt i § 28, stk. 1, kun videregives til en anden forvaltningsmyndighed, når det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig